

TABOR MLADÍH PLANINCŮV

ČEZSOČA 2019
8. IZMENA
Od 17. 8. do 24. 8. 2018

OB SMARAGDNI REKI SOČI, SMO SE IMELI LEPO

Leto je naokoli in ponovno smo se srečali v taboru mladih planincev. Že sam planinski tabor na prostem pod platnenimi vojaškimi šotori brez elektrike in brez ostalega udobja civilizacije, mladim in spremljevalcem predstavlja pravi adrenalinski izziv. Zato me je razveselilo, da je imel letošnji tabor več udeležencev od lanskega in da je bilo med nami veliko novih obrazov med udeleženci kot med spremljevalci. To je znak, da smo v preteklem letu izvedli tabor mladih planincev v zadovoljstvo vseh sodelujočih.

Tudi letos smo se trudili, da je bilo naše delo prijazno in zanimivo udeležencem in spremljevalcem. V kolikor

Slovo sedme izmene pred odhodom domov.

smo uspeli, bo vidno pri izvedbi naslednjega tabora mladih planincev v Dovju 2020.

Pričakovanja otrok udeležencev tabora so ob prihodu v tabor različna. Nekateri se hitro navadijo na novo okolje in z žarom sodelujejo pri izvajanju tabornih aktivnosti. So pa tudi takšni posamezniki, ki potrebujejo malo več časa, da se vklopijo v življenje

Prihod v planinski tabor Čezsoča 2019.

Predstavitve tabornikov in vodstva tabora.

tabornika. Letos nas nihče od tabornikov ni zapustil zaradi domotožja ali nezadovoljstva. Verjetno smo jim izpolnili pričakovanja.

Sama organizacija tabora je bila zadovoljiva, nikakor pa polna. Vedno se najde kaj, kar je potrebno izboljšati ali popraviti. Zato bo vsak dobronameren komentar otrok, staršev ali spremljevalcev dobrodošel.

Tabornikom, vodstvu in spremljevalcem želim veliko lepih trenutkov med izleti po planinah in gorah. V oseb

nem življenju veliko sreče, zdravja in zadovoljstva ter, da se naslednje leto ponovno srečamo na Taboru mladih v Dovju.

Vodja tabora,
Iva Šalomon

SOBOTA, 17. 8. 2019

V jutranjih urah smo se iz Velenja, Šoštanja in Rečice ob Savinji odpeljali proti Soški dolini.

Pogled na slap Boka.

Soški dolini po ozki in vijugasti cesti. Šele okoli 12.30 ure smo prišli v vas. Sredi vasi pri lipi in cerkvi smo se izstopili iz avtobusa. Do tabornega prostora je prtljago z avtomobilom vozil vodja tabora Ivan Šalamon. Še preden smo se kot osma izmena v tabor odpravili peš, so nas pozdravili taborniki sedme izmene, ki so odhajali domov. Zaželeli so nam prijetno

Letošnji že 36. tabor Mladih planincev SMDO je potekal v vasi Čezsoča. Čezsoča je manjša vas na jugu Bovške kotline, ki je od Bovca oddaljena 3 km. V vasi so se ohranile tradicionalne bovške hiše. Je edina vas na bovškem, ki je imela globoke vodnjake, imenovane »štirne«. Vendar pot do tja je bila dolga in se je vlekla kot jara kača. Peljali smo se po avtocesti mimo Nove Gorice in po

Na poti do slapa Boka.

Struga smaragdne reke Soče.

predstavil, povedal par besed o sebi, svojih hobijih. Predstavljeni so bili tudi opozorilni znaki. Dolgi pisk piščali je pomenil v taboru in na pohodu »pozor, prisluhni in zbor«, bitje zvonca pa klic h jedi. Izzrebali smo tudi skritega prijatelja. Po spoznavnem zboru smo se namestili po šotorih. Ker je naša izmena štela nekaj tabornikov manj kot prejšnja, smo si v šotorih lahko privoščili več udobja. Še preden

Taborniki na razgledni ploščadi pod slapom Boka

pa smo se namestili je že pozvonil zvonec za kosilo, ki ga nam je pripravila prejšnja izmena.

Lačni trebuščki so se hitro postavili v vrsto. Po kosilu smo se dokončno vselili v šotore in malo spočili od naporne vožnje z avtobusom. Po počitku se je spet oglasila piščalka, ki nas je vabila v zbor. Vodja tabora je povedal, da si gremo ogledati slap Boko. Boka je najmočnejši slap v Sloveniji. Visok je 106 m, ni najvišji, je pa najbolj vodnat. Ko se tali sneg na Kaninu je skoraj zastrašujoč. Do slapu

Struga smaragdne reke Soče.

smo se odpravili po levi strani reke Soče. Več čas smo lahko opazovali smaragdno zeleno reko, na kateri je bilo polno kajakov, kanujev, raftarjev in kopalcev. Glavno cesto smo prečkali pri penzionu Boka, se povzpeli do razgledišča in že smo lahko opazovali slap, katerega obdajajo mogočne stene. Razdelili smo se v dve skupini, da smo lahko vsi videli slap od blizu. Nazaj smo se odpravili po isti poti.

Po prihodu v tabor je kuharica že pripravila okusno večerjo, katera nam je vsem teknila. Po večerji je animator Dani Krulc pripravil poučno delavnico iz učne snovi planinske šole v jedilnici. Udeleženci smo se seznanili s planinskimi vozli in se najbolj osnovnih vozlov tudi naučili narediti. Prav tako je bilo prikazano, za kaj se posamezen vozec uporablja. Animator nas je seznanil še z

Spoznavni dekliški klepet.

opremo, ki jo moramo imeti, ko se odpravimo plezat po feratah ali po zelo zahtevnih planinskih poteh v visokogorju. Obvezna je čelada, plezalni pas in samovarovalni komplet. Ekonom Janez je že zakuril kres, zato

Brez malice in počitka seveda ne gre.

Spoznavanje plezalne opreme in vozlov.

smo se po predavanju hitro posedli okrog ognja. Janja Glušič je vzela v roke kitaro in kmalu se je v taboru razlegala pesem. Vendar posedanje ob ognju ni trajalo dolgo. Okrog 22. ure smo se vsi odpravili spat, saj smo bili utrujeni od vožnje, naslednji dan pa nas je že čakal daljši pohod.

NEDELJA, 18. 8. 2019

Zgodnje vstajanje, jutranja telovadba in zajtrk. Sledil je zbor in pregled oblačil, obutve in nahrbtnikov. V planu je bil pohod na planino Goričica in hrib Čuklo. Že ob 7.30 uri se je prva skupina peljala do Zavrela in se odpravila na 1767 m visok hrib nad Bovško kotlino, ki

Sobotni kres

se imenuje Čukla. Na vrhu je piramida, kot spomin na zavzetje Čukle. Iz hriba je lep razgled na zahodne Julijske Alpe in Bovško kotlino. Vrh ima tudi vpisno knjigo. Do hriba so se odpravili starejši udeleženci tabora. Pot se že na začetku strmo vzpenja. Ko smo prišli do planine Goriči

Horuk na Čuklo.

ca, na kateri je lovska koča, je vrh Čukle zajela megla. Kljub temu smo se odpravili proti vrhu. Pohodniki so bili že utrujeni, vendar so z malo spodbude pot vsi zmogli. Na vrhu pa se je megla razkadila in nagraveni so bili s čudovitimi razgledi.

Čukla je osvojena.

Res čudovita tura, ki pa je bila dolga kar 7 ur. Mlajša skupina pa se je tudi peljala do Zavrela. Na pot se je odpravila uro in pol pozneje kot prva. Njihov cilj je bil planina Goričica, ki leži na robu gozda nad Bovško kotlino. Na njej stoji lovska koča, ki je bila cilj današnjega pohoda. Pri lovski koči smo

A to je za malico?

malicali, se odpočili in občudovali razglede na gore južno od Bovške kotline. Po počitku smo se počasi in previdno odpravili proti dolini. Pot je bila res strma

Bunkerji s prve svetovne vojne na Čukli.

na nekaterih mestih je bilo kamenje kar spolzko. V dolini nas je že čakal prevoz. v tabor.

Za prijatelja daš vse. Tudi vodo, če je žejen.

Mlajši planinci na planini Goričica.

manjše slavlje. Tehnični vodja tabora je imel rojstni dan in slavil je okroglo obletnico rojstva. Dva udeleženca tabora, dvojčka, pa sta ravno na ta dan dopolnila 9. let starosti. Slavljenca so dobili v dar torte, manjša darila, zapeli pa smo jim tudi nekaj pesmi. Po skupnem slikanju je sledil razrez tort, ki pa smo jih z užitkom

Na začetku je pravedna ocena zamenjala dobro.

izven poti, ker se s tem ustvarja erozija. Ne smemo trgati gorskega cvetja, ker rože so najlepše v naravi, nekatere pa so tudi zaščitene. Tudi živali ne smemo plašiti, ker so del gorskega sveta. Predavanje je bilo zelo zanimivo in vsi so zanimivi temi prisluhnili z največjim zanimanjem. Sledila je večerja in sicer peka hrenovk na palici ob tabornem ognju. Pravo doživetje za otroke, ki so neznansko uživali. Tudi ta večer sta po taboru odmevala pesem in zvok kitare.

Obe skupini sta se s pohoda vrnili skoraj istočasno. Prvo skupino sta vodila Matjaž Štefan in Anka Pugelj, pomagali so jim tudi animatorji. Drugo skupino pa je vodil Ivan Šalamon z Danijelom Kruljcem. Pomagali pa so animatorji in ostali udeleženci tabora. Ob prihodu v tabor je zelo teknilo kosilo, čeprav so imeli pohodniki s seboj malico, so bili že zelo lačni. Po kosilu pa je sledila osvežitev v reki Soči. Prav prilegla se je hladna voda ob visoki vročini. Po osvežitvi v reki pa smo imeli v taboru

Priprave na obdaritev z rojstnodnevnima tortama in darili.

pojedli. Anka Pugelj je izvedla poučno delavnico iz učne snovi planinske šole in sicer varovanje gorske narave, zaščitene gorske rože in gorski živalski svet. Vse večji razmah pohodništva se odraža tudi v gorskem svetu, zato je pomembno, da z izobraževanjem, vzgojo in s svojim zgledom pripomoremo, da se gorska narava ohrani tudi za prihodnje rodove. Pomembno je tudi, da hodimo po poteh, ki so označene, da ne hodimo

Joj!! Torta se tali!

Peča hrenovk na tabornem ognju.

linski park, ki je v bližini žičnice na Kanin. Ob prihodu v park so se poučili o ravnanju z opremo v parku in ravnanju z varovalno opremo. Predavanje je trajalo okrog pol ure. Nato pa so se podali v sam park. Mlajši so imeli dve proti, starejši pa tri. Vsi po vrsti so uživali v parku približno dve uri. V Bovcu imajo

Spet zgodnje vstajanje s posebno budnico. Jutranja telovadba in zajtrk. Poseben dan, ki so se ga veselili vsi otroci. Prva skupina je odšla na pot že ob 8. uri in sicer po poti do vasi Čazsoča, čez most do letališča in do Bovca. Tam so obiskali adrena-

Priprave pred vstopom v adrenalinski park.

več adrenalinskih parkov. Izbrali smo najbližjega in najcenejšega. Vstopnino so znižali, ker smo imeli med mentorji tudi športne plezalce in planinske vodnike, kateri so potem spremljali otroke po adrenalinskem parku in jih usmerjali med različnimi progami. Najprej, ko so otroci premagali prve vrvne ovire, so odšli na spuščanje s škripci. Teh prog za spuščanje z škripcem

Višji vrvni most pod krošnjami dreves.

je bilo več. Od lažjih za mlajše otroke do težjih za starejše otroke. Tudi ostali mostovi in proge so bili za otroke zanimivi in atraktivni. Da je bilo veliko adrenalina, so priznali vsi. V tabor jih je potem odpeljal Janez z kombijem. Sledilo je kosilo in kratek počitek. Po počitku je odšla prva skupina na kopanje, druga pa v adrenalinski park.

Vsi mlajši taborniki so premagali nižji vrvni most.

Ker je bilo zelo vroče, smo se do parka peljali s kombijem. Tudi druga skupina je uživala v adrenalinskem parku. Prva skupina pa se je kopala v bazenu. Obe skupini sta se nazaj v tabor pripeljali s kombijem. Sledila je večerja. Po večerji je bila poučna delavnica iz prve pomoči. Udeleženci so imeli predavanje kako ravnati v

Viseči most preko Soče.

primeru prometne nesreče, kaj narediti pri avtomobilu in kako oskrbeti ponesrečenca. Nesrečo sta uprizorila Dani Kruljc in Žiga Kugonič. Potek reševanja in ravnanja v primeru take nesreče pa je razložil Ivan Šalamon. Povedal je, da je potrebno pri nesreči najprej zavarovati

Prikaz reševanja ob prometni nesreči.

kraj dogajanja, odpeti vrata, odklopiti pri avtomobilu akumulator, poklicati pomoč na 112, in pomagati po svojih zmožnostih in znanju ponesrečencu ter počakati na pomoč. Udeleženci so se učili dajanje umetnega dihanja. Postavljanje udeleženca v

Učenje masaže srca in dajanje umetnega dihanja ponesrečencu.

pravilni položaj glede na poškodbe in povijanje ran. Poučeni so bili tudi, da ne smejo ponesrečenca premikati, če izjavi, da ga boli križ. Po večerji pa spet posedanje ob tabornem ognju in animacije do 22. ure.

Ponesrečenca, ki ga boli križ oskrbimo kar v avtomobilu.

TOREK, 20. 8. 2019

Spet zgodnje vstajanje, budnica pa pesem in kitara. Pravi balzam za dušo po bučnih budnicah prejšnje dni. Telo vadba, zajtrk in prva skupina že ob 7.40 uri. Cilj pohoda je bil Javoršček. To je 1557 m visok hrib, ki se nahaja JV od Bovške kotline. Vrh je travnat in iz nje-

Mladi planinci na Javorščku.

Oh te vezalkę in »tečen« vodnik.

Zaradi strmega terena se je tega pohoda udeležilo le 10 pohodnikov, vodila pa sta Štefan Matjaž in Dani Kruljc. Pohoda so se udeležili tudi trije animatorji. Druga skupina s 23 otroci, z vodnikoma Anko

ga je lep razgled na Bovško kotlino ter gore, ki se dvigujejo nad to kotlino. Do planine Golubar pot ni tako strma, potem pa je pot kar zahtevna in potrebna je previdnost. Med potjo so vidni tudi ostanki iz I. svetovne vojne. Na vrhu je mini oblika Aljaževega stolpa.

Pogled z Javoščekę na dolino Soče pod njim

Pohod po poti miru.

prava morija. Iz tabora smo se po gozdu odpravili do vasi Čezsoča. Pot so nadaljevali do mostu Brjeka, vendar ga še nismo prečkali, ampak smo se podali še do enega visečega mostu. Ker pa tam ni bilo možno pot nadaljevati naprej po desni strani reke, smo se vrnili do mostu Brjeka.

Pohod po poti miru.

Pugelj in Ivanom Šalamonom ter animatorji in ostalimi pomočniki v taboru, pa se je podala po Poti miru. Pot je kot spomin in opomin na grozote I. svetovne vojne, ko je v teh krajih potekala

Viseči most preko reke Soče.

letališča prišli po gozdni poti v vas Čezsočo. Tam smo se odpravili do reke Soče in se osvežili ter odpočili. Osvežitev je po vročem dnevu in dolgem pohodu prijala in zadovoljni smo se odpravili v tabor. Pohod je

Prečkali smo ga in se po desni strani reke Soča sprehodili vse do sotočja z reko Koritnico in prišli do kampa v Vodenici. Tam smo si poiskali prostor ob reki Koritnici in si privoščili malico in namakanje v Koritnici. V hladu in prijetnem šumenju reke smo uživali približno eno uro. Pot smo nadaljevali skozi gozd do Bovca. Prečkali smo glavno cesto in mimo

Prijetna osvežitev v reki Koritnici.

Eden od visečih mostov preko Soče.

manjem poslušali in postavljali lovcu tudi zanimiva vprašanja. Kar tri tabornice so izrazile željo, da bi bile rade lovkinje. Zanimanje za njegovo

trajal 6 ur. S tekom smo pojedli kosilo. Po kosilu so se vsi malo odpočili. Skupina, ki je bila na Javorščku si je privoščila še osvežitev v reki Soči. Ostali pa so imeli v taboru družabne igre. Potem pa je na obisk v tabor prišel lovec in imel predavanje o lovu, odstrelu živali in lovski dejavnosti. Slušatelji so predavanje z zani-

Obisk in predavanje lovca v taboru.

predavanje je bilo res veliko, saj se je že delala tema, ko je lovec predavanje zaključil. Sledilo je večerno druženje.

SREDA, 21. 8. 2019

V sredo pa vstajanje ob 7. uri, kar je bil balzam, ker smo prej vstajali že ob 6. uri. Jutranja rekreacija in zajtrk. Vseskozi smo pogledovali v nebo, ker napoved vremena ni bila najboljša. Najprej je na pot odšla skupina, ki je pripravi

Igre v taboru pred odhodom na plezanje

Vse potrebno za plezanje v plezališču. Tudi tokrat so bili udeleženci tabora razdeljeni v dve skupini. 16 udeležencev je bilo predvideno, da bodo plezali v naravni steni že dopoldan, ostali pa popoldan. Druga skupina pa bi obiskala slap Virje. Ker je bila zjutraj skala še

V plezališču.

mokra, je morala skupina počakati do 9. ure, do takrat so imeli v jedilnici družabne igre, igrali so karte, kocko in še ostale igre. Druga skupina pa je spet peš odšla do slapu. Po že znani poti do vasi Čezsoča, čez most do letališča in do Bovca. Sledili smo smerokazom za slap Virje. Pot je vodila po gozdu, na nekaterih mestih je bila blatna. Do slapu smo hodili kar dve uri in pol. Slap Virje je na potoku Glijun, ki ga napaja-

V plezališču.

jo podzemne vode Kaninskega pogorja. Virje je 20 m širok in 12 m visok pramenast slap, pod katerim nastaja očarljiv tolmun zelenih odtenkov, skale okrog slapu pa so z mahom poraščene. Virje dobesedno vabi k poletni osvežitvi, voda je ledeno mrzla, kopanje v tolmunu pa ni dovoljeno.

Na poti k slapu Virje.

Vendar so v tolmunu čofotali turisti, kar trlo se jih je. Slap je izjemen biser narave, zato je potrebno njegovo lepoto ohraniti še zanamcem. Slap nikoli ne presahne, mogočen pa je spomladi, ko se sneg topi na pogorju. Vračali smo se po drugi poti in sicer mimo akumulacijskega jezera Plužna do Bovca. Ta pot je bila manj blatna in nevarna za zdrs. V Bovcu smo počakali na prevoz s kombijem. Vodnika sta bila Anka Pugelj in Ivan Šalamon, v pomoč pa so bili animatorji in ostali pomočniki v taboru. Skupina, ki je bila določena za plezanje, pa se je odpravila na naravno plezališče v Kal – Koritnici. Seveda je udeleženca tabora zamikala tudi skala in to plezališče je res čudovito. Je na mirni in urejeni lokaciji sredi gozda. V glavnem so smeri v spodnjem težavnostnem razredu, zato so bile primerne za

S poti od slapa Vije nazaj v tabor.

ležencev je bila nad to izkušnjo navdušena, nekaterim pa ni bilo všeč. Smo si pač različni in prav je tako. Okrog 13. ure sta se obe skupini vrnila v tabor. Dogovor je bil, da se po kosilu skupini zamenjata, vendar se je vreme nenadoma spremenilo in nastala je večja ploha.

Slap Virje.

udeležence tabora. Smeri in varovanje so pripravili Dani Krulc, Žiga Kugonič in Jan Ostervuh. Plezalce sta s plezalnimi pasovi, čeladami in samovarovalnimi kompleti opremljala Ivan Šalamon in Štefan Matjaž. Varovali so tudi animatorji, tako, da je za varnost bilo v celoti poskrbljeno. Večina ude-

Čakanje na prevoz v tabor.

Plezanje bi itak odpadlo, ker je bila skala mokra. Nekaj časa smo upali, da bo vsaj prva skupina lahko opravila pohod na Virje, vendar se je nevihta nadaljevala v noč in je na žalost vse odpadlo. Pripravili pa smo učno delavnico iz snovi planinske šole na temo seznanjenje z obvezno opremo za

pohode v planine. Kakšen nahrbtnik uporablja planinec in kaj v nahrbtniku spada. Prav tako smo se pogovorili, kako se obleči za hojo po planinskih poteh in kako se obnašamo v planinah med hojo. Povedano jim je bilo tudi, da v skupini hodi prvi in zadnji planinski vodnik. V primeru, da skupino zapusti-

mo, snamemo nahrbtnik, ga postavimo ob pot in prijatelju povemo, kam gremo, npr. na WC. Zadnji vodnik potem pokliče prvega, da ustavi skupino, dokler se planinec ne vrne. Seznanili smo se tudi kako ravnamo v primeru slabega vremena v planinah, če nas zajame noč ali prične grmeti in udarjati

strele. Povedano je bilo tudi, da lahkih planinskih poti ni, da so vse poti zahtevne in je potrebno imeti ustrezno obutev. Poti pa so razdeljene na lahke, težke in zahtevne. Lahka pot je brez varoval, težka je z nekaj varovali, kjer si pomagamo tudi z rokami. Zahtevne poti pa so poti, kjer si pomagamo z nogami in tudi v pretežni meri z rokami in kjer je potrebno poleg varoval tudi

nekaj prostega plezanja. Napotki so več kot dobrodošli za vsakega, ki se odpravlja v planine in predavanje je bilo zelo poučno. Predavanje sta izvedla Ivan Šalamon in Štefan Matjaž. Sledila je večerja. Po večerji so animatorji v jedilnici izvajali družabne igre. Ker pa je bil drugi dan pohod na Krn, se je večina otrok odpravila kmalu k počitku.

ČETRTEK, 22. 8. 2019

Za ta dan pa je bil predviden pohod na Krn. Spet so bili pohodniki razdeljeni v dve skupini. Ena skupina naj bi se povzpela na vrh, druga pa le do Doma pri Krnskih jezerih. Tako je bilo vstajanje za prvo skupino že ob peti uri. Sledil je zajtrk in

Začetek vzpona iz Lepene do Krnskih jezer.

takoj odhod s kombijem do Doma Klementa Juga v Lepeni. Še vsi zaspani in zmrznjeni smo se odpravili po široki poti proti Domu pri Krnskem jezeru. Po poti smo hitro napredovali in bili pri domu prej kot v dveh urah.

Še malo pa bomo druga skupina na cilju.

V domu smo malo prigriznili in hitro pot pod noge. Vremenska napoved ni bila najboljša, pa še mrzel veter je pihal. Spustili smo se mimo jezera in nadaljevali proti najvišjemu vrhu Krnskega pogorja. Prej kot v treh urah od doma smo osvojili

Mlajša planinci pred kočjo pri Krnskih jezerih.

vrh, ki je visok 2244 m. Na vrhu pa nagrada – prečudoviti razgledi na našega očaka Triglava, na Batognico, Peske, na Mangart, Jalovec, planino Kuhinjo in še in še. Iz vrha je bilo lepo

Mlajši planinci na povratku v dolino Lepene.

vidno Krnsko jezero, ki je tudi največje slovensko visokogorsko jezero. Ob poti na Krn so še vedno vidni ostanki hudih bojov iz I. svetovne vojne, granate, bodeča žica, bunkerji itd.

Počitek starejše skupine med vzponom na Krn.

Imeli smo srečo, v naravnem okolju smo lahko občudovali svizca in kralja višav – planinskega orla. Spremljali smo tudi »ravsanje« dveh skupin črnih močeradinov—pupkov za prevlado nad njihovim izbranim področjem. Na pohod je odšlo le 10 pohodnikov, vodil je Ivan Šalamon, pomagali pa so Dejan Čopar, Katarina Kuhar in Olga Berložnik. Vsi smo bili neizmerno veseli, da smo osvojili vrh in da smo imeli

Malica na vrhu Krna.

tako čudovito vreme, čeprav je bil vrh na debelo pokrit z ovčjimi in kozjimi iztrebki, kar je dajalo poseben vonj in čar v toplu soparno sončnem vremenu. Vremenarji so se tokrat na srečo zmotili in imeli smo krasno vreme. Za vzpon smo potrebovali 11 ur, od tega 8 ur hoje. Ostalo so bili počitki in postanki za raz-

Še spominska slika na vrhu Krna.

glede po čudovitih vrhovih Zahodnih in Osrednjih Julijskih Alpah. Južni obronki gora pa so bili zaviti v temno modre oblake, ki so napovedovali spremembo vremena. Toda nas je imelo vreme rado, saj nas je tudi na povratku v dolino

Pogled z vrha Krna na Krnsko jezero in Triglav.

Lepene spremljalo lepo toplo sončno vreme. Med povratkom smo postali v Koči pri Krnskih jezerih, se odžejali, okrepčali in odpočili za spust v dolino Lepene, kjer nas je čakal prevoz nazaj v tabor.

Najbolj znano Krnsko jezero.

Druga skupina se je na pot podala ob 8. uri iz Čezsoče, kjer jih je čakal avtobus. Odpeljali so se prav tako do doma v Lepeni. Od tam pa so se po isti poti kot prva skupina povzpeli do Doma pri Krnskih jezerih. Dom se nahaja nad Dupeljskim jezerom, zaradi lahkega dostopa je med najbolj obiskanimi gorskimi postojan-

Prva skupina po povratku v dolino Lepene.

kami. Pot do doma je za drugo skupino kar trajala, saj so si med potjo privoščili daljše počitke in uživali v hoji. Do jezera se niso odpravili, ker je bila vremenska napoved slaba, pa tudi časovno so bili omejeni zaradi

Animacije v taboru.

prevoza z avtobusom nazaj v Čezsočo. Zato so si pri domu privoščili daljši počitek za malico in igranje. Pri vračanju je bila pot shojena in skale blatne, zato je bila potrebna

Olga in Janez sta skrbela, da je lahko kuharica kuhala okusno hrano.

velika pazljivost. Na srečo so se vsi vrnili brez poškodb. Pohod je vodili vodniki Dani Kruljc, Štefan Matjaž in Anka Pugelj, pomočniki pa so bili

Janez, »deklīca za vse« pomaga kuharici.

animatorji in Alenka Es. V tabor sta se obe skupini vrnili v razmahu ene ure. Prva skupina je opravila več kot 11 urni pohod zato je bila utrujena, vendar zadovoljna.

Dežurni so vsakodnevno skrbeli za pomito posodo

Po večerji smo udeleženci risali prispevke za bilten, zakurili smo manjši kres, kmalu pa smo se vsi skupaj odpravili k počitku. Vse je današnja tura utrudila.

PETEK, 23. 8. 2019

Vstajanje se je začelo ob 7. uri, zajtrk in sestanek vodstva tabora. Za ta dan je bilo predvidenih veliko aktivnosti, zato je bila važna točnost.

Pispelo je darilo skritega prijatelja

Tudi vremenska napoved je bila slaba, že zjutraj je deževalo, potem pa na srečo cel dan lepo vreme

Priprave na tekmovanje v orientaciji.

do 23. ure zvečer. Lahko smo izvedli vse aktivnosti, ki smo jih planirali za ta dan. Takoj po zajtrku je sledila razdelitev majic z

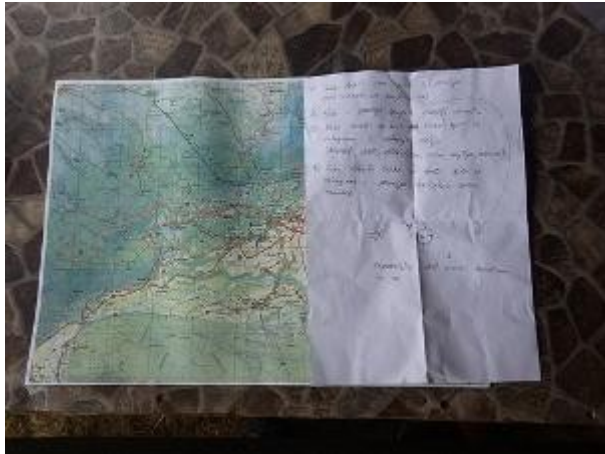
Reševanje teoretičnih vprašanj med tekmovanjem v planinski orientaciji.

logotipom letošnjega tabora. Vsi udeleženci so dobili oranžne majice, zraven pa še lesen spominček, na katerem je bil napis Mladinski planinski tabor Čezsoča 2019.

Izvajanje planinske orientacije na Taboru mladih planincev Čezsoča 2019 8. izmena

Sledilo je skupinsko fotografiranje pred šotori. Po fotografiranju je bila izvedena orientacija. Mladi planinci so bili razdeljeni v tri skupine. Orientacija pomeni določiti lego neke točke ali smer gibanja glede na strani neba in objekte v pokrajini.

V igrah so mladi planinci radi sodelovali, zelo so se zabavali. Igre sta pripravili Janja Glušič in Špela Rojc. Kmalu po koncu iger je bila razglasitev zmagovalcev in podelitev nagrad. Nagrade so bile praktične in sicer za 4. mesto majice z napisom Cocta, tretje mesto sončna očala, drugo mesto mali nahrbtniki in

Izračun rezultatov.

prvo mesto slušalke za telefon. Nagrad so bili zelo veseli. Do večerje so se otroci zabavali s pripravo na taborno poroko ali pa se igrali s kartami in drugimi družabnimi igrami. Po večerji pa taborna poroka. Ni potrebno posebej poudariti, da

Taborne poroke, ki so jih mladi taborniki pripravili in izvedli sami.

Tudi samska kuharica je dobila svojega življenjskega zaročenca

smo se vsi zabavali in smejali do solz.

Nekaj tabornih krstov.

Kot na vsakem taboru, so bili tudi na tokratnem krščeni vsi, ki so se tabora udeležili prvič. Podeljena so bila tudi planinska imena. Poroke so se odvijale v pravljичnem prostoru sredi gozda, postavljen je bil tudi oltar. Krst pa se je

Če ni bilo odpustkov, je bilo kar zanimivo.

Taborne igre.

pestrih tabornih dni, ki so ga s pomočjo mentorjev oblikovali tudi udeleženci sami. Vodstvo tabora je poskrbelo, da je bilo lepo vsem tabornikom tudi tistim bolj plahim, ki so jim botri prevzemali krstne udarce.

Za zadnjo večerjo je bilo meso z žara in...

odvijal ob tabornem ognju. Zraven je bil tudi rabelj, ki jih je nadeval nekaj po zadnji plati, vsak krščenec pa si je izbral tudi svojega botra, ki je del udarcev prevzel nase. Dogajanje je zmotil dež, zato smo odšli k počitku prej, kot smo prvotno nameravali. Tako je minil še eden od zelo

SOBOTA, 24. 8. 2019

Ja pa je prišel zadnji dan tabora. Vstajanje šele ob 8. uri, kar je bilo kot balzam po celotedenskem zgodnjem vstajanju. Telovadbe zadnji dan ni bilo. Sledil je zajtrk in hitro pakiranje stvari, ker so delavci že prišli podirati šotore. Vremenska napoved je bila tudi za soboto slaba, zato smo z delom kar pohiteli. Štefan Matjaž, tehnični vodja tabora je še zadnjič zapiskal na njegovo glasno piščalko, da smo se zbrali v krogu. Ker je začelo rahlo deževati, smo se umaknili v jedilnico. Razkrili smo skritega prijatelja. Vsak je povedal ime in priimek prijatelja, ki ga je prvi dan izvlekel in povedal je tudi,

Tako hitro kot dogori ogenj, tako hitro minejo tudi lepi trenutki.

kar je podaril svojemu skriteму prijatelju. Nekateri so bili deležni več pozornosti, drugi manj. Štefan je pozabil na listek napisati dve imeni, zato ta dva udeleženca nista nič dobila, ker enostavno nista imela skritega

prijatelja. Potem še zadnje druženje udeleženci in sledilo je zgodnje kosilo. Otroci zaradi pričakovanja odhoda enostavno niso bili lačni. Prtljago in tudi vse nas je kombi zvozil do vasi Čezsoča, od koder smo se z avtobusom

odpeljali domov.

VSI UDELEŽENCI TABORA

1.	Jakob GLUŠIČ	udeleženec
2.	Filip GLUŠIČ	udeleženec
3.	Lars CAJNER	udeleženec
4.	Pia CAJNER	udeleženec
5.	Jan ČEŠNOVAR	udeleženec
6.	Domen BEVC	udeleženec
7.	Filip GOLOB	udeleženec
8.	Nik PODBREGAR	udeleženec
9.	Ian Rok BUFOLIN	udeleženec
10.	Val Peter COCEJ	udeleženec
11.	Jaš Filip COCEJ	udeleženec
12.	Tine TURK	udeleženec
13.	Bine TURK	udeleženec
14.	Ben DRAKSLER	udeleženec
15.	Rosa DRAKSLER	udeleženec
16.	Blaž PUSOVNIK	udeleženec
17.	Rene PAČNIK	udeleženec
18.	Ajda JEVŠNIK	udeleženec
19.	Eva ŠTEMBERGER	udeleženec
20.	Manca JEVŠNIK	udeleženec
21.	Boštjan REBERŠAK	udeleženec
22.	Marsel TAJNIK	udeleženec
23.	Jakob REBERŠAK	udeleženec
24.	Zala KATANEC	udeleženec
25.	Atena LOJEN-MODRIJAN	udeleženec
26.	Jadran LOJEN-MODRIJAN	udeleženec
27.	Tjaš PUGELJ	udeleženec
28.	Nejc PUGELJ	udeleženec
29.	Klara KUGONIČ	udeleženec
30.	Vid KUGONIČ	udeleženec
31.	Urh CAJNER	udeleženec
32.	Kovač MATIJA	udeleženec
33.	Luka RAZDEVŠEK	udeleženec
34.	Ivan ŠALAMON	vodja tabora
35.	Štefan MATJAŽ	tehnični vodja tabora
36.	Olga BERLOŽNIK	pomoč v taboru
37.	Janez ŽELEZNIK	ekonom
38.	MAJERHOLD – MEH Bernarda	kuharica
39.	Alenka ES	pomoč v taboru
40.	Danijel KRULJC	vodnik pripravnik
41.	Anka PUGELJ	vodnica
42.	Janja GLUŠIČ	animator
43.	Žiga KUGONIČ	animator
44.	Jan OSTERVUH	animator
45.	Dejan ČOPAR	animator
46.	Špela ROJC	animator
47.	Katarina KUCHAR	animator
48.	Benja KOLENC	animator

Udeleženci so bili mladi planinci iz Planinskih društev Rečica ob Savinji, Šoštanja in Velenja. Vodja tabora je bil iz PD Podčetrtek, tehnični vodja tabora pa iz PD Ljubno ob Savinji.

TABOR MLADIH PLANINCEV 2019

Vse se je začelo v soboto 17.08.2019. Vstala sem že ob 6 h zjutraj in se odpravila pred osnovno šolo. Vkrčala sem se v avtobus in se odpravila v teden poln dogodivščin. Že v soboto smo odšli na prvo znamenitost prelepe Čezsoče. Oglledali smo si slap Boka. Še isti dan smo izvedeli komu smo skriti prijatelj in okusili okusno kuho naših kuharic.

Naslednji dan smo se odpravili na Čuklo. Pot je bila lahka. Na vrhu nas je čakala še izvrstna malica. Kot vsak večer smo tudi v nedeljo zakurili taborni ogenj.

V ponedeljek smo se zjutraj odšli kopat na bližnji bazen. Kasneje pa smo po dobrem kosilu na razburljivo dogodivščino v adrenalinski park,

V torek smo se odpravili na Javoršček. Šli smo mimo Golobarja na vrh. Pot je bila naporna vendar smo se lahko po koncu poti lahko ohladili v hladni Soči.

Že je tukaj sredo. Zjutraj smo starejši plezali, mlajši pa so odšli na sprehod. Ker je popoldan deževalo smo ostali v taboru, pa se nismo sekirali. Ostali smo v šotorih in si pripovedovali grozljivke. Zvečer pa smo zgodaj odšli spat, saj nas je zjutraj čakal naporen dan.

Smo že pri četrtku. Ta dan je odhod na Krn, ki smo se ga vsi bali. Pohod je trajal 11 ur a ni bil naporen. Zvečer smo zasпали ponosni nase, saj smo osvojili nov vrh.

Danes je petek. Zjutraj je deževalo in smo lahko dolgo spali. Sedaj pa čakamo na slikanje, na poroke in pišemo o vseh čudovitih avanturah, ki smo jih doživeli ta teden. Ina tako je za nami še en tabor mladih planincev. Upam pa, da ne bo zadnji.

Zala KATANEČ

PONEDELJEK

19.8.2019

Zjutraj so nas vodniki in animatorji zbudili s trobentami z avtov že ob 6 h. Po jutranjem teku in telovadbi smo odšli na zajtrk. Nato smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je odšla prva v adrenalinski park Bovec. Naša skupina šla je peš odšla proti bazenu. Ker je bil bazen sprva zaprt, smo odšli na krajši pohod

do visečega mosta nad Sočo. Pogledali smo si tudi tabor, kjer so snemali film *Gremo mi po svoje*. Po ogledu smo odšli na bazen. Tam smo preživeli približno dve uri. Ko so s kombijem prišli po nas smo se odpeljali v tabor na kosilo. Sledila je menjava skupin. Ob 15 h je naša

skupina odšla v adrenalinski park. Tam so nas najprej oblekli plezalno opremo in nas naučili pravil c parku. Nekaj časa smo se spuščali po zip-línu, plezali po vrveh... Po 2.—3. urah je kombi prišel po nas in nas odpeljal v tabor. Sledila je večerja. Imeli smo malo prostega časa, nato pa odšli spat. Bil je dobro preživet dan.

Eva ŠTEMBERGER

Marsel Tajnik

V PLANINSKEM TABORU

Na planinskem taboru mi je bilo zelo všeč, samo žal mi je, da se nismo večkrat igrali krompirčka. Skriti prijatelji me niso preveč razvajali. Nisem imel veliko prijateljev. Kopalimo se v čisti in mrzli Soči. Vesel sem, ker sem naredil nov rekord z najvišjo nadmorsko višino 2245 m. To je bil Krn.

Neznani avtor-ca

TABOR ČEZ SOČA

V taboru sem v hrani užival. Najboljša vodnika sta bila Špela in Žiga. Nad vodnikj na pohodi nimam slabih komentarjev. Najboljše mi je bilo, ko je prišel moj oče. V šotoru sem bil s člani PD Šoštarj in nekaj iz PD Velenja. Razgled je bil vreden in očarljiv. Že drugi dan sem šel na Čuklo, včeraj oa na Krnska jezera. Nobenemu iz letošnjega tabora ne zamerim. Največ sem se pa družil s Tinetom. Soča je bila mrzla, kar je zelo prijalo v toplih dneh. V adrenalinskem parku je bilo lepo, a me je bilo strah. Na bazenu me je picila osa. Čudno je, da me ni bolelo. Videli smo ostanke iz prve svetovne vojne. Obiskali smo kar dva slapa, Boko in Virje. V taboru sem bil v predzadnjem šotoru. Bilo je daleč do stranišča, tuša in jedilnice. Vsak večer smo se pozabavali ob tabornem ognju, peli in se zabavali. Igrali smo se vsakoletno igro Skriti prijatelj. Zahvaliti se moram kuharici in Janezu, ki nas je vozi. Brez njega bi bili pohodi veliko daljši.

Marsel Tajnik

MAMI ME JE PRISILILA

Mami me je prisilila, da grem na planince. Prišel sem, da grem na gore in da se imam fajn. Ampak sem se muču in poškodoval in se mentalno zmatral. Veseli me, ker je Janez šel v trgovino zame in da mi da sladkarije. Spoznal sem veliko ljudi.

Na primer : Janja, Katarina, Lars, Nik,

Urh, Rene, Atena, Pia, Bernarda, Luka, Tjaš. Bernarda mi je bila najljubša zaradi odlične hrane.

Janjo sem že poznal od prejšnjega leta in vsako leto sem se imel fajn, ker me je Janja naučila igre: Kocka, Estera, Osel i.t.d.. Vtis: Zabavam ljudi, kričim in sem bil tečno priden. Spoznal sem veliko ljudi in sem dobil zelo velik prijateljev.

Avtor neznan

ŠEF-EKOV DNEVNIK IN KAKO SE JE VSE SKUPAJ ZAČELO

Leto je bilo prehitro naokoli in spet se je približeval že 36. tabor Mladih planincev tokrat v vasici Čezsoča. Tam še nikoli nismo bili, zato mi je bil organizacijski izziv še toli-

ko večji. Začelo se je z postavljenem tabora. Najprej je bilo treba naložiti šotore in vso opremo ter pripeljati na taborni prostor. Zbrana ekipa je poskrbela, da je bil prostor kmalu pripravljen in šotori so kmalu stali. Prva izmena je kmalu prišla mi smo bili zadnja, zato sem imel še nekaj časa, da

sem šel na ogledi turi ter pripravil plan za v tabor. Kmalu so se udeleženci že pričeli prijavljati, tehnično osebje se je začelo dogovarjati in približeval se je 17. avgust, ko smo bili na vrsti mi da začnemo taboriti pod platnenimi strehami.

Sobota, 17. 8. 2019

Alenka se je pripeljala do mene in naložil sem nahrbtnike ter sva se odpeljeva novim dogodivščinam nasproti. Vmes sva se pogovarjala in premlevala plane ter ugotavljam točno število udeležencev. Ko sva prispela v tabor, sem pozdravil Ivana, ki si je že ogledat prostor, pozdravil odhajajoče udeležence ter nestrpno pričakal naše. Ko so prišli v tabor sem jih preštejem vseh 32. Zaskrbljeno sem pogledoval proti Boru, saj ni kazal običajne živahnosti. Seznanjen sem bil, da se slabo počuti. Skupina vseh, razen Bora se je sprehodimo do slapa Bočja. Zvečer smo zakurili taborni ogenj, razdeli listke za igro Skriti prijatelj ter pripravili udeležence za pohod na Čuklo.

Nedelja, 18. 8. 2019

Nekaj minut čez polnoč sem sedel ob obali Soče skupaj s prijateljema Nevenko in Gašperjem. Gašper je vžgal mašince, padla je bradica, odnesla jo je Soča. Nazdravili smo novim dogodivščinam nasproti in zaželim si le eno: "da se tabori Mladih planincev nikoli ne končajo."

Sončni žarki so me pobožajo zgodaj zjutraj, saj sem vstal med prvimi. Odhitel sem v kuhinjo, kjer je Janez že kuhal čaj, jaz pa sem preveril vremensko napoved, ki je bila zelo dobra. Sončna, ednino skrbelo me je za Bora, ki ni nič boljše, zato sem ob jutranjem sestanku predlagal, da gre v domačo oskrbo. Žiga je ostal v taboru, dve skupinici gresta na pohod. Prva do planine Goričica (1336m), druga do vrha Čukle (1767m). Sam pohod je minil v dobrem vzdušju ob prepevanju znane premice o Treh malih slončkih. Obe skupini sta dosegli cilj in se tudi uspešno vrnili v tabor. Mene ter Bena in Roso je preseneti torta za rojstni dan. Dan se prijetno zaključuje zvečer v jedilnici skupaj z tehničnim osebjem in obliho dobrimi željami.

Ponedeljek, 19. 8. 2019

Dan je bil namenjen adrenalinskim aktivnostim v adrenalinskem parku Bovec in kopanju v bazenu. Udeležence smo razdeli v dve skupini, ki sta se menjali ob koncu aktivnosti. Popoldne smo izvedli predavanje Ob prvi pomoči ob prometnih nesrečah.

Torek, 20.8.2019

Udeležence smo razdeli v dve skupini. Prva skupina, ki je štela 10 udeležencev je pod vodstvom pripravnika za planinskega vodnika Danija je osvojilo 1557 m visok hrib Javoršček. Druga skupina se je sprehodila po Poti miru, ki poteka ob reki Soči. Zvečer nas je v taboru obiskal lovec in nam podal polno zanimivosti o živalih, lovu in lovski dejavnosti. Skupaj smo pozdravili novega udeleženca Matija v taboru.

Sreda, 21.8.2019

Že smo bili na polovici tabora. Udeležence smo tudi tokrat razdeli v dve skupini. Na sporedu je bilo plezanje v plezališču Kal Koritnica. Udeleženci so lahko izkusili pristen stik z skalo pod strokovnim nadzorom tehničnega osebja. Po kosilu, ravno ko se je druga skupina pripravljala, da odide na plezališču so začele padati deževne kaplje. Hitro sem sklical udeležence za predavanje o planinski šoli. Z Ivanom sva strokovno predavala teme, kako pravilno pripraviti nahrbtnik, naše planinske poti ter vremenoslovje.

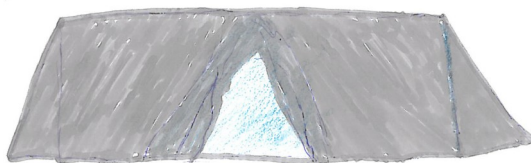
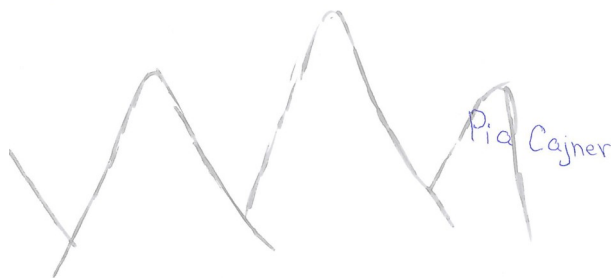
Četrtek, 22.8.2019

Čez noč sem poslušal dežne kaplje, ki so tiho padale po strehi. Premišljeval sem o Krnu, turi ki je bila planirana za ta dan. Biti ali ne biti. Zjutraj je dež poneha in tehnično osebje se je odločalo, da prva skupina že zgodaj zjutraj odide proti Krnu. Druga skupina se je odpravila malo kasneje do Planinskega doma pri Krnskih jezerih. Obe skupni sta se pozno popoldne polni lepih vtisov po tem ko so uspešno osvojili svoje cilje v suhem vrnil v tabor.

Petek, 23.8.2019

Dan se je začel z novo tehnično vodjo tabora, saj sem piščalko zaupal Špeli, sam pa sem imel kar nekaj logističnih-tehničnih opravkov v Bovcu. Mentorji so v taboru uspešno pripravili in izvedli orientacijo, predavanje na temo

V taboru mi je bilo zelo fajn. Kosilo je bilo super. Čeprav smo prve dni zgodaj vstajali, se je splačalo priti do vrha, ker smo videli čudovit razgled. Soča je zelo hladna, ampak čez nekaj časa se že navadis

Prvi dan sem videl slap in sem mislil, da bomo šli bližje ampak je bilo tudi v redu. Potem smo imeli planinsko šolo v vezi s tem. Potem smo šli v šotore in počakali, da je bil ogenj narejen ~~ogonj~~ in do srede je bilo vse normalno hodili smo v gore in kurnili ogenj. V sredo smo šli plezat in potem je začel padati dež v črtotok smo nekateri šli na vrh Kna in hismo bili niti malo utrujeni

v pete sem tole napisal in naprej sem kaj se bo naredilo

Filip G.

planinstva ter taborjado. Zvečer smo ob tabornem ognju krstili »prvoprstopnike« tabora ter se obilo nasmejali ob planinskih porokah.

Sobota, 24. 8. 2019

Teden je prehitro minil in udeleženci so morali domov. Pred tem smo razkrili skrite prijatelje in si zaželi srečno na planinskih poteh. Jaz pa sem ostal še nekaj dni z skupino, ki je podrla šotore in pospravila taborni prostor v prvotno stanje.

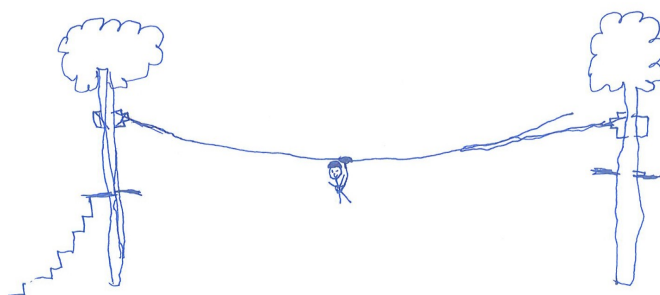
Zaključek

Tabor se je uspešno zaključil brez poškodb, zato imamo zasluge vsi, ki smo bili v tehničnem osebju. Vse ture so bile izvedene po planu, sam pa sem bogatejši za novo nepozabno izkušnjo.

Štefan Matjaž, t

Na Džigoljcu mi je bilo skoraj všeč na razneabinskih potih
 in skoraj mi je bilo strah, nisem ampak sem se nisem upogibal.

Jakob Reberšak

ZAKLJUČNA MISEL

Za nami je še en tabor, kar 36. po vrsti v okviru SMDO. Letos smo taborili ob smaragdni reki Soči. V začetku so bile težave kot vsako leto, ker je kazalo, da prijav ne bo dovolj. Potem pa so prijave kar vrstile, na koncu pa je bila kar spodobna številka.

Moram se zahvaliti vodju tabora Ivanu Šalamonu, ki prihaja iz PD Podčetrtek, da je tudi letos priskočil na pomoč in prevzel vodenje tabora. S svojim znanjem in izkušnjami je

nepogrešljivi člen v taboru. Prav tako posebna zahvala Matjaž Štefanu, ker je tudi prevzel naloge tehničnega vodenja, čeprav je včlanjen v sosednje planinsko društvo. Zahvala tudi animatorjem, ki so več ali manj motivirali in zaposlili otroke, da so z igro in aktivnostmi pozabili na domoto-

žje in se izvrstno zabavali. Tudi vreme je bilo na naši strani, saj smo imeli samo enkrat dež, da nismo mogli izpeljati vse aktivnosti, ki so bile predvidene za tisti dan. Vsi udeleženci so se v tabor vklopili in opravljali svoje naloge in zadolžitve brez zapletov. Kar je najpomembneje, noben otrok ni zbolel in še pomem-

bneje, ni se poškodoval. V taboru so se otroci zabavali, veliko je bilo aktivnosti, ki smo jih že prej planirali, ko pa so bili prosti, pa so se igrali karte, se družili, igrali ostale družabne igre, peli ob tabornem ognju in zelo pridni pomagali

pri postavljanju kresa. Kar pa je najbolj važno, otroci so preživeli teden dni v naravi, z naravo, se gibali na svežem zraku in spoznali teme iz planinske šole, ki še kako pridejo prav vsakemu planincu ali rekreativnemu pohod-

niku.

V taboru smo se družili ob tabornem ognju. Vsak večer je v noč donela pesem ob zvokih, ki jih je na strunah kitare izvajala Janja Glušič, pa tudi Jan Ostervuh in Špela Rojc.

To so spomini, ki tudi v poznejših letih grejejo dušo in ki redkokdaj zbledijo.

Ja teden je kar prehitro minil. Nekateri bodo iz tabora odnesli le lepe spomine, drugi mešane. Dogodkov je bilo veliko.

Veliko smo pripravili animacij, zato upamo in si želimo, da ste uživali in da vam bodo dogodki ostali v trajnem spominu. Vsak pa ima svoje želje in pričakovanja, vsem verjetno ni bilo mogoče ugoditi. Trudili smo se po najboljših močeh.

Hvala vsem in vsakemu posebej od udeležencev

tabora za vaš doprinos da je tabor uspel, da smo otroke varno in brez poškodb vrnili v njihove domove.

Vsi udeleženci si želimo, da bi dogodke in spomine naslednje leto podelili čim več-

jemu številu otrok. Vsak tabor je nekaj posebnega, drugačnega, neponovljivega, enkratnega in čudovitega. Tudi letošnji je bil tak. Upam in želim si, da se naslednje leto spet zberemo, mogoče

v še večjem številu, preživimo nepozaben teden med igro, hojo po naših prelepah gorah, doživimo nepozaben utrinek. Skratka gremo novim dogodivščinam naproti na taboru 2020 pri Mojstrani v Dovju na Gorenjskem. Do takrat pa uživajte in imejte trden in varen korak, kamor koli in kjer koli vas bodo vodile poti. In veliko sreče na vaših vsakdanjih poteh.

Olga Berložnik

BROŠURO PRIPRAVILI:

BESEDILO

Olga BERLOŽNIK

Štefan Matjaž

Ivan Šalamon

Udeleženci tabora

SLIKE

Štefan Matjaž

Danijel Kruljc

Ivan Šalamon

Olga Berložnik

BROŠURO UREDIL

Ivan Šalamon

Septembra 2019

Besedilo ni lektorirano!